

τὸ χρῶμα τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐνεδρευομένου ἰχθύος· ἡ ιδιότης αὕτη τοῦ θαλασσίου Ἀγγέλου εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τοὺς ἁλῆεις τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ὀνομάζουσι *Λύχρον* τὸν ἰχθὺν τούτον.

Ὁ ἰχθὺς οὗτος δὲν εἶναι οὔτε ζωοτόκος, οὔτε ὠοτόκος· ἡ θήλεια ἐπωάζει μὲν τὰ ὠὰ αὐτῆς ἐν τῇ μήτρᾳ, γεννᾷ δὲ αὐτὰ ἄμορφα καὶ ἀνὰ δώδεκα περίπου ἑκάστοτε.

Ὁ θαλάσσιος Ἀγγελος ἂν καὶ ἔχων ἐπὶ τῆς οὐρᾶς κέντρα, δι' ὧν δύναται νὰ προσβάλλῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταδιωκομένους ἰχθεῖς ὡς ὁ θαλάσσιος ἄετος, εἶναι ὅμως ἰχθὺς ἡμερώτατος, ζῶν ἀγελήδων μετὰ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ, διακρινόμενος μάλιστα διὰ τὴν πρὸς τὰ ἴδια τέκνα φιλοσοργίαν· ἐπειδὴ τὰ νεογνὰ τοῦ θαλασσίου Ἀγγέλου ἅμα ὑποπτυσθέντα κίνδυνον καταφεύγουσιν ἐντὸς τοῦ σώματος τῆς μητρὸς αὐτῶν. Ἡ σὰρξ τοῦ ἰχθύος τούτου εἶναι σκληρὰ καὶ ναυτιώδης· τὸ δὲ δέρμα χρησιμεύει ὡς περιτύλιγμα εἰς διαφόρους χρεῖας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΑΝΑΚΑ- ΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΩΝ. ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου ἀριθμοῦ.)

Περιήγησις τοῦ *Θοβάλδου* Ἑρρίκσωνος
εἰς μεσημβρινότερα μέρη.

Ἐπιστρέψαντος εἰς Γροελανδίαν τοῦ προεῖρημένου *Λεῖφου*, ἐπέβη κατὰ τὸ 1002, ἔτος εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον ὁ ἀδελφός του *Θοβάλδος* μετὰ 30 ἄλλους ἄνδρας, καὶ διαπλέων κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἔφθασεν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του οἰκοδομηθὲν *Λεῖφοβύδιρον* ἐν *Βινλανδίᾳ*, ὅπου διεχείμασε. Τὸ δὲ ἔαρ τοῦ προσεχοῦς 1003 ἔτους ἀπέστειλεν ὁ *Θοβάλδος* μέρος τοῦ πληρώματος μετὰ τὴν λέμβον τοῦ πλοίου κατὰ τὸ μεσημβρινὸν τῆς χώρας ἐκεῖνης μέρος πρὸς ἀνακάλυψιν νέων τόπων· οὗτοι τῷ ὄντι ἀνεκάλυψαν ὥραιαν τινα χώραν δασυῶδη, καὶ πλῆθος νήσων καὶ ἀμμουδῶν ὑφάλων. Εἰς οὐδὲν ὅμως μέρος ἀπῆντησαν ἄνθρωποι, οὔτε ἔχνη ἀποδεικνύοντα τὴν ὑπαρξίν τοιούτων ὄντων, ἐκτὸς μιᾶς ξυλίνου ἀποθήκης, ἣν εὑρον εἰς μίαν τῶν εἰρημένων νήσων. Ἡ περιήγησις αὕτη διήρκασεν ὅλον τὸ ἔαρ, τὸ δὲ φθινόπωρον ἐπέστρεψαν εἰς *Λεῖφοβύδιρον*. Τὸ δὲ προσεχὲς ἔαρ τοῦ 1004 ἔτους ὁ *Θοβάλδος* ἐκίβας εἰς τὸ πλοῖόν του ἀπέπλευσε ἐκ *Βι-*

λανδίας, καὶ διευθυνόμενος κατ' ἀρχὰς μὲν πρὸς ἀνατολάς, ἀκολούθως δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἔφθασεν εἰς ἀκρωτήριόν τι καὶ κόλπον, τὸ ὅποιον ἀκρωτήριον ὠνόμασε *Κιαλάρνη* ἤτοι ἀκρωτήριον τῆς τρόπιος. Ἐντεῦθεν παραπλέων τὰ παράλια τῆς χώρας ταύτης ἀπῆντησε διαφόρους μυχοὺς καὶ τελευταῖον ἐν ἀκρωτήριον, ὃ ἐκτεινόμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐσχημάτιζε διαφόρους μυχοὺς, καὶ ἐφαίνετο πανταχόθεν δενδρόφυτον. Ἐνταῦθα ἀγκυροβολήσαντες ἐξεβιβάζοντο εἰς τὴν ξηρὰν ὅτε ἀπῆντησαν τρία μονόξυλα πλοιάρια (*canots*) περιέχον ἕκαστον τρεῖς ἄνθρώπους μετὰ τοὺς ὁποίους συμπλακέντες ἐφόνευσαν τοὺς ὀκτὼ, ὃ δὲ ἔννατος ἐδραπέτευσε. Μετ' οὗ πολὺ ἐλθόντες ἐκ τῆς ξηρᾶς πληθὺς ἄλλων ἀνθρώπων τοὺς ἠνάγκασαν ν' ἀναχωρήσωσι μάλιστα ὁ *Θοβάλδος* αὐτὸς ἐπληρώθη θανατηφόρως ὑπὸ βέλους τοξευθέντος ὑφ' ἐνὸς τῶν αὐτοχθόνων. Πρὶν ἢ ἀποθάνῃ λοιπὸν παρήγγειλεν εἰς τοὺς συνοδοιπόρους του νὰ τὸν θάψωσιν ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου καὶ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ τάφου του δύο σταυροὺς, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ὀνομάσωσι τὸ ἀκρωτήριον *Κροσσάνον*, τουτέστιν ἀκρωτήριον τῶν σταυρῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο· οἱ δὲ λοιποὶ μετέβησαν εἰς *Λεῖφοβύδιρον*, ὅθεν τὸ προσεχὲς ἔαρ τοῦ ἔτους 1005 ἐπέστρεψαν εἰς Γροελανδίαν.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΘΟΡΣΤΕΪΝΟΥ ΕΡΡΙΚΣΩΝΟΣ.

Θορστεῖνος τρίτος υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς *Βινλανδίαν* πρὸς εὑρεσιν τοῦ νεκροῦ τοῦ ἀδελφοῦ του· ὅθεν ἐπιβὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου μετὰ 25 ἄλλων ἀνδρῶν καὶ τῆς γυναικὸς του *Γυδρίδης* ἀπέπλευσεν ἐκ Γροελανδίας, ἀλλ' εἰς μάτην ἔπλεον ὅλον τὸ ἔαρ, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ εὑρωσι ξηρὰν, ἐπὶ τέλους ἔφθασαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου ἐν *Λυσιφιόρδῳ* πρὸς δυσμὰς τῆς Γροελανδίας· ἐκεῖ ἀποβίβσαντος τοῦ *Θορστεῖνου* ἡ χήρα αὐτοῦ ἐπέστρεψε τὸ προσεχὲς ἔαρ εἰς Ἑρρίκοςφιόρδην.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΟΡΦΙΝΝΟΥ ΕΝ ΒΙΝΛΑΝΔΙΑΙ.

Κατὰ τὸ 1006 ἔτος ἔφθασαν ἐν Γροελανδίᾳ ἐξ Ἰσλανδίας δύο πλοῖα φέροντα τοὺς εὐπατρίδας *Θορφίννον* μετὰ τοῦ *Σνόρρῳ* *Θορβρανσῶνος*, καὶ τὸν *Βιάρνον* *Γριμόλφσωνον* μετὰ τοῦ *Θοράλλου* *Γαμλασῶνος*. Ὁ *Θορφίννος* ἐρωτευθεὶς τὴν *Γυδρίδην*, ἐνυμφεύθη αὐτήν. Τὸ δὲ προσεχὲς ἔαρ ἀναχωρήσαντα τὰ εἰρημένα πλοῖα συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ πλοίου τοῦ πατρὸς τῆς *Γυδρίδης*, καὶ διοικούμενον ὑπὸ *Θορβάρδου* συζύγου *Φρεῦδίσσης* *φυσικῆς* θυγατρὸς Ἑρρίκου τοῦ *Πυρρόυ*. Ἡ συνοδία αὕτη ἐσύγκειτο ἐξ ἑκατὸν ἀνθρώπων φερόντων διάφορα μετ' αὐτῶν

ζῶα, καὶ οὕτω διευθύνθη πρὸς τοὺς ἀναφερομένους ἀγνώστους τόπους ἐπὶ σκοπῷ νὰ συνοικήσῃ αὐτόθι. Κατὰ πρῶτον λοιπὸν ἔφθασαν ἐν Βεστριβύγδῃ καὶ ἀκολούθως ἐν Βιανρεῦφ (Δίσκφ). Ἐντεῦθεν ἐτράπησαν πρὸς Μεσημβρίαν καὶ φθάσαντες ἐν Ἑλλυλανδίᾳ εὗρον πλῆθος ἀλωπέκων. Ἀκολουθοῦντες δὲ τὸν αὐτὸν πρὸς μεσημβρίαν πλοῦν ἔφθασαν μετὰ δύο ἡμέρας ἐν Μαρκλανδίᾳ, χώρα πλήρῃ δασῶν καὶ ζώων. Ἐντεῦθεν διευθύνθησαν πρὸς δυτικο-μεσημβρίαν ἀφίσαντες ἐκ δεξιῶν τὴν ξηρὰν, καὶ μετὰ τινα πλοῦν ἔφθασαν ἐν Καλάρνῃ, ὅπου ἀπήντησαν ἀπέραντα δάση, ἀμμόδεις λόφους (danes) καὶ ἐκτεταμένα καὶ ὁμαλὰ παράλια, ἃ ἐπωνόμασαν Φυρδυστράδεια, ἥτοι θαυμαστὰ παράλια. Ἐκεῖ πλησίον ὑπῆρχον καὶ τινες μυχοί· ἐξετάσαντες τὴν χώραν ταύτην ἀπήντησαν εἰς τὰ ἐνδοτεβὰ αὐτῆς μέρη σαφυλάς καὶ γάχεις. Ἐκολούθησαν πάλιν τὸν πλοῦν αὐτῶν ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς μέρος ἀποτελοῦν βαθὺν τινὰ μυχόν. Πλησίον τοῦ μυχοῦ τούτου ἦτο νῆσός τις, ὅπου τὰ βέεματα ὡς καὶ ἐν τῷ μυχῷ ἦσαν πολὺ ὀρηκτικά. Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπῆρχε τοσοῦτον πλῆθος ἀγριονησσῶν (édex) ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ κινηθῇ τις ἐν μόνον βῆμα χωρὶς νὰ πατήσῃ ἐπὶ τῶν ὠν αὐτῶν. Τὴν νῆσον ταύτην ὠνόμασαν Στραυμέουν ἥτοι νῆσον τῶν ρευμάτων· καὶ τὸν μυχὸν Στραυφιόρδιον, τοῦτέστι μυχὸν τῶν ρευμάτων. Ἐνταῦθα ἀγκυροβολήσαντες εὗρον τὴν χώραν ὠραιότατην, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ διαχειμῶσωσιν. Ἀκολούθως ὁ Θοράλλος μετὰ ὀκτὼ ἄλλων ἀνδρῶν διεχωρίσθη τῆς συνοδείας διευθυνόμενος πρὸς βορρὰν, ἀλλ' ἀντὶ νὰ φθάσῃ εἰς Βινλανδίαν, ὡς ἐπεθύμει, ἔφθασεν ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου διωκόμενος εἰς Ἱρλανδίαν, ὅπου κατὰ τὴν μαρτυρίαν τινῶν ἐμπόρων ἠχμάλωτίσθη μετὰ τῶν συνοδοιπόρων του. Ὁ δὲ Θορφίννος, Σνὸρρόος, Βιάρνος καὶ οἱ λοιποὶ τῆς συνοδοιπορίας ὅλοι 451 τὸν ἀριθμὸν ἐπλευσαν πρὸς δυσμὰς, καὶ οὕτως ἔφθασαν εἰς μέρος ὅπου ποταμός τις ἐξερχόμενος ἐκ τινος λίμνης ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν. Παρὰ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ποταμοῦ τούτου ἦσαν νῆσοί τινες ἀρκετὰ ἐκτεταμένα· εἰσπλεύσαντες δὲ ἐν τῇ λίμνῃ ἠγκυροβόλησαν. Τὴν δὲ χώραν ταύτην ἥτις παρίστανεν ὠραῖον ὁροπέδιον ὠνόμασαν Ὀπην. Εὗρον καὶ ἐνταῦθα γάχεις καὶ σαφυλάς. Πρῶτον τινα εἶδον αἶφνης· πλῆθος μονοξύλων πλοιαρίων φερόντων ἀνθρώπους, οἵτινες προσκληθέντες διὰ σχημάτων τοὺς ἐπλησίασαν, ἀλλὰ τοὺς παρετήρουν μετὰ μεγίστου θαυμασμοῦ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἦσαν δύσμορφοι, μεγάλοι

φθαλμοί, χρώματος ὑπομελάνου, εἶχον δὲ τρίχας χονδροειδεστάτας καὶ πρόσωπον πλατύ· μείναντες δὲ ὀλίγον μετὰ τῶν ξένων, ἐπέβησαν πάλιν εἰς τὰ μονοξύλα των, καὶ ἐκπλεύσαντες διευθύνθησαν πρὸς δυτικο-μεσημβρίαν πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Θορφίννος καὶ οἱ σύντροφοί αὐτοῦ ἀποφασίσαντες νὰ διαχειμῶσωσιν ἐνταῦθα κατεσκεύασαν εἰς ὑψηλὸν τι μέρος τῆς ξηρᾶς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τοῦτο καταστήματα. Ὁ χειμὼν ἐφάνη μαλακός, καθότι οὐδόλως ἐχίονισε, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠμπόρεσαν τὰ ζῶα των νὰ βόσκωνται εἰς τὰς πεδιάδας καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα. Πρῶτον δὲ τινα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος τῷ προσεχοῦς ἔτους 1008, ἐφάνησαν πάλιν ἀπὸ τὸ δυτικο-μεσημβρινὸν μέρος πλῆθος μονοξύλων παραπλεόντων τὸ ἀκρωτήριον. Ἄμα ὁ Θορφίννος ὕψωσε λευκὴν τινα σημαίαν· καὶ τὰ πλοιαρία ταῦτα ἐπλησίασαν· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐξελθόντες εἰς τὴν ξηρὰν ἤρχισαν νὰ σχετίζωνται μετὰ τοὺς ξένους καὶ μάλισα νὰ ἀνταλλάττωσι τὰ πράγματά των, δίδοντες δέρματα καὶ μηλωτάς, καὶ λαμβάνοντες πρὸ πάντων ἐρυθρὰ πανία· ἐζήτησαν ὡσαύτως ν' ἀγοράσωσι καὶ βακτηρίας καὶ λόγχας, ἀλλ' ὁ Θορφίννος δὲν ἐπέτρεψε εἰς τοὺς συντρόφους του νὰ τοῖς πωλήσωσι τὰ τοιαῦτα. Ἐν ὁλόκληρον δέρας παρεχώρουν δι' ὀλίγον ἐρυθροῦν πανίον μόλις μιᾶς σπιθαμῆς τὸ πλάτος, καὶ μετὰ τοῦτο περιετύλιον ἅμα τὰς κεφαλὰς των. Ἡ ἀνταλλαγὴ αὕτη διήρκεσεν ἱκανὸν χρόνον, ἀλλ' οἱ Σκανδινάβοι θεωροῦντες ὅτι ἡ ποσότης τοῦ ἐρυθροῦ πανίου αὐτῶν ἡλαττοῦτο, ἐσμίκρυνον τὰ κομμάτια καὶ κατέστησαν αὐτὰ ταινίας ἐνὸς μόλις δακτύλου πλάτους, τὰ ὅποια πάντοτε οἱ αὐτόχθονες ἠγδύοντο εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν. Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ Θορφίννος ἐπρόσφερεν εἰς αὐτοὺς γάλα, τὸ ὅποιον τοσοῦτον εἰς αὐτοὺς ἤρρεσεν, ὥστε ἀκολούθως οὐδὲν ἄλλο ἐζήτησαν ν' ἀγοράσωσιν ἢ γάλα. Ἐν τῷ δὲ ἡσυχολοῦντο εἰς τὰς συνήθεις ἐμπορικὰς πράξεις των, ἐφάνη αἶφνης ἐκ τοῦ πλησίου δάσους εἰς ταῦρος ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους εἶχε φέροι μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Θορφίννος, καὶ μόλις ἤρχισε νὰ μυκάται οἱ αὐτόχθονες τοσοῦτον κατετρόμαξαν ὥστε πάραυτα ἐπέβησαν εἰς τὰ πλοῖά των καὶ ἀνεχώρησαν.

Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἡ Γυδρίδῃ σύζυγος τοῦ Θορφίννου, ἣν εἶχον φέροι ὡς καὶ ἄλλας γυναῖκας μαζὺ των, ἐγέννησεν υἱὸν ἐπικληθέντα Σνὸρρόον. Κατὰ τὴν ἀρχὴν δὲ τοῦ προσεχοῦς χειμῶνος ἐπέστρεψαν πάλιν οἱ αὐτόχθονες περισσότεροι τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ μόλις παρουσιάσθησαν καὶ ἤρχισαν μετὰ σημεία καὶ κραυγὰς νὰ ἀπειλῶσι τοὺς ξένους.

ἰδὼν λοιπὸν ταῦτα ὁ Θορφίννος ὕψωσεν ἐρυθρὰν σημαίαν καὶ προπαρεσκευάσθη εἰς μάχην. Οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίασαν ἔτι μᾶλλον, τὸ σημεῖον τῆς μάχης ἐδόθη καὶ τὰ θέλη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἤρχισαν νὰ πίπτωσιν ὡς βροχή· οἱ αὐτόχθονες μετεχειρίζοντο προσέτι, καὶ εἰδὸς τι σφενδο- νῶν, καθότι διὰ τινων κονταρίων ὕψωνον βαρέας τινὰς σφαίρας χρώματος μολύβδου καὶ ὁμοίας τῆς τοῦ κριοῦ γαστρὸς, τὰς ὁποίας ἔρριπτον κατὰ τῶν ἀντιπάλων των μετὰ μεγάλου κρότου καὶ οὐκ ἄνευ σημαντικῆς βλάβης. Τοῦτο τοσοῦτον ἐφόβησε τοὺς Σκανδινάβους, ὥστε κυριευ- θέντες ὑπὸ τρόμου, ἀπεσύρθησαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ. Βλέπουσα ταῦτα ἡ Φρεῦδίσση ἔδραμεν νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ, καὶ καταδικάζουσα τὴν ἀνανδρίαν των τοὺς ἐπρο- σκάλει εἰς ἀπόπειραν νέας μάχης· εἰς μάτην ὅμως αὕτη ἐφώναζε, καθότι οὐδεὶς τούτων ἔδιδεν ἀκρόασιν εἰς τὰς παραινέσεις· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπροσπάθουν νὰ διαφύγωσι τοὺς ἐχθροὺς διὰ τῆς φυγῆς. Ἐτρεχε κατόπιν ἡ γενναία Φρεῦ- δίσση· ἀλλ' οὕσα ἐγγυος δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς προφθάσῃ, ἐπὶ τέλους ὅμως τοὺς ἐπροφθασε πλησίον ἐνὸς δάσους ὅπου ἀπήντησε τὸν νεκρὸν ἐνὸς τῶν συντρόφων· οὗτος ἦτον ὁ νεκρὸς Θορβράνδου τοῦ Σνορράσωνος, οὗ ἡ κεφαλὴ ἦτο συντεθλιμμένη ἀπὸ τινος πλακωτὸν λίθον· πλησίον δὲ τούτου ἔκειτο ἡ σπάθη του, ἣν λαβοῦσα ἡ ἀνδρία γυνὴ ἐστράφη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὴν ὁποίαν ἰδόντες οὗτοι τοσοῦτον κατετρόμαξαν, ὥστε ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, οἱ δὲ Σκανδινάβοι ἐνθαρρυνθέντες τοὺς κατεδίωξαν. Ἄμα ὅμως ἐνόησαν ὅτι δὲν δύνανται πλέον νὰ μένωσιν ἐκεῖ ἄνευ κινδύνου ἀπεφάσισαν ν' ἀναχωρήσωσιν. Ἀπέπλευ- σαν ὅθεν καὶ ἐφθασαν ἐν Στραυμφιόρδῳ. Ἀφῆσας δὲ ἰδὼν ὁ Θορφίννος τοὺς συντρόφους του ἀνεχώρησεν ἐφ' ἐνὸς πλοίου πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Θοράλλου. Προχωρῶν παρέπλευσε πρὸς βορρᾶν τῆς Κιαλάρκης καὶ διευθύνθη ἀκολουθῶν πρὸς βορειοδύσιν ἀφίγων ἐξ ἀριστερῶν τὴν ξηρὰν ἥτις καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς ἐφαίνετο κεκαλυμμέ- νη ἀπὸ ἄγριας δάσης. Αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς Ὀπης καὶ τῶν ἄλλων ὄρεων μερῶν παρίστανον εἶδος συνεχομένης ἀλύσ- σου. Ἐν τούτῳ οἱ θαλασσοπόροι ἔμειναν νὰ διαχειμά- σωσι καὶ τώρα ἐν Στραυμφιόρδῳ· ὅτε δὲ ἐξέπλευσαν ἐν- τεῦθεν, ἐλθμενίσθησαν ἐν Μαρχλανδίᾳ ὅπου εὑρον πέντε τῶν αὐτοχθόνων, ἐξ ὧν ἐπῆραν, δύο παιδιά ἄρρενα, τὰ ἐδίδαξαν τὴν Σκανδιναβικὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ ἐδάπτισαν· ἀναχωρήσαντες ἐκ Μαρχλανδίας ὠδήγησαν μετ' ἐαυτῶν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος παιδιά ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθη-

σαν ὅτι οἱ ὁμοεθνεῖς των διοικοῦνται ὑπὸ τινων βασιλέων ἐξ ὧν εἰς μὲν καλεῖται Ἀβαλδάμων, καὶ ἕτερος Βαλδιό- δα, καὶ ὅτι εἰς τὴν πατρίδα των δὲν ὑπάρχουν οἶκος, ἀλλὰ κητοικοῦσιν εἰς τρώγλας. Κατευοδόθησαν τελευ- ταῖον ἐν Ἑρρίκοσφιόρδῃ τῆς Γροελανδίας.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΕΡΟΕΙΔΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ.

Συνήθως προσέχουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν στερεῶν δηλητηρίων, λ. χ. ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ, τοῦ ὑδραργύρου κ.λ.π. ἐν ᾧ διάφορα ἄλλα ἀέρια εἶναι ἐπικυνδυνόδε- στερα τῶν ρευστῶν καὶ στερεῶν, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ γνωρισθῶσι διὰ τῶν αἰσθήσεων, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἄγνωστος καὶ ἀόρατος ἐχθρὸς ἐπαπειλοῦσι περισσότερο τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων· τοιαῦτα δηλητηριώδη ἀέρια γεννῶνται ἢ ἀφ' ἐαυτῶν, ἢ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τέχνης. π. χ. διὰ τῆς τῶν ἀνθράκων εἰς στενὸν τόπον καύσεως γεννᾶται τὸ λεγόμενον ἀνθρακικὸν ἀέ- ριον, τὸ ὁποῖον εἰσπνεόμενον ἀποκαθίσταται ταχέως θανατηφόρον. Ἐντὸς ὑπογείων πολὺν καιρὸν κεκλεισ- μένων, ἐντὸς μεταλλείων, ἐντὸς σπηλαίων, ἐντὸς μερῶν ὅπου ὑπάρχουσιν οἶνοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζημώσεως αὐτῶν, γεννᾶται ὡσαύτως ὀλεθριότατον καὶ ἐπιβλαβέ- στατον ἀνθρακικὸν ἀέριον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρουσία τούτων τῶν ἀερίων δὲν δύναται νὰ διακριθῇ διὰ τῶν αἰσθήσεων, οἱ ἄνθρωποι ἀφόβως ἐμβαίνουν εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη, μὴ ὑποθέτοντες τοιοῦτον ὀλεθριον ἐχθρόν· ἀλλὰ ταχέως, ὡς βλέπομεν καθ' ἐκάστην, οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες τοῦτον τὸν ἀνθρακικὸν ἀέρα προσβάλλον- ται ὑπὸ καρυβαρίας συνωδευμένης μετὰ βοῆς καὶ ζάλης τῶν ὠτίων, μετὰ παλμῶν τῆς καρδίας, συγχύσεως τῶν ἰδῶν, διαθέσεως εἰς ὕπνον, μετὰ μεγάλης ἀδυνα- μίας, χαλαρότητος τῶν μελῶν, ἀναισθησίας καὶ ἐπὶ τέλους ὑπὸ ἀποπληξίας. Ἀπὸ τῶν δηλητηριωδῶν τούτων συμπτωμάτων προσβάλλονται πολλάκις οἱ με- ταλλουργοὶ καὶ οἱ φρεατοποιοὶ, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον. Νομίζομεν ἐπιφελὲς νὰ ἀναφέρωμεν ἐν συντόμῳ τὰ μέσα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ προφυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν ἐπιβλαβῇ ἐπιρροῇ τῶν οὕτων ἀερίων. Ὅταν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐμβῶ-